

Pritožba, ki jo je Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG vložila 29. marca 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 4. februarja 2016 v zadevi T-247/14, Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG/Urad Evropske unije za intelektualno lastnino

(Zadeva C-182/16 P)

(2016/C 296/23)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (zastopnik: S. Labesius, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Salumificio Fratelli Beretta SpA

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo, zoper katero je vložena pritožba, deloma razveljavi in odločbo četrtega odbora za pritožbe pri Urad Evropske unije za intelektualno lastnino razveljavi v delu, v zvezi s katerim je bil preostali del tožbe pred Splošnim sodiščem zavržen, ali, podredno, zadevo vrne v odločanje Splošnemu sodišču, in
- toženi stranki in intervenientu naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem, toženi stranki pa tudi plačilo stroškov postopka pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba temelji na kršitvi prava Unije s strani Splošnega sodišča, ker je to v svoji sodbi z dne 4. februarja 2016 kršilo člen 8 (1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾ o blagovni znamki Skupnosti in člen 296(2) PDEU.

Na kratko, Splošno sodišče je napačno presodilo verjetnosti zmede na podlagi stopnje razlikovalnega učinka prejšnje znamke „MINI WINI“ in podobnosti znakov in proizvodov, ki jih zajema prijavljena znamka EU „Stick MiniMINI [...]“, tudi v zvezi z neodvisnim razlikovalnim položajem elementa „MiniMINI“ prijavljene znamke. Poleg tega splošno sodišče ni upoštevalo tega, da tudi šibki elementi znamke prispevajo k verjetnosti zmede, da posebne okoliščine distribucije proizvodov vplivajo na stopnjo pozornosti upoštevene javnosti, in da je ta javnost nagnjena k skrajšanju znamke na element, ki je šibek, vendar prevladujoč.

Dalje, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker, tudi če je treba šteti, da je besedni element zgolj opisen, ta opisnost ne onemogoča, da bi se za namene presoje podobnosti znakov štelo, da je ta element prevladujoč. Poleg tega je odločba Splošnega sodišča temeljila na izkrivljenih dejstvih, ki se nanašajo na presojo prevladujočih elementov v zvezi z njihovo dolžino in položaj v znaku prijavljene znamke EU. Poleg tega naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je navedlo, da je treba vizualno podobnost presojati glede na stopnjo razlikovalnega učinka vizualnih elementov izpodbijane znamke EU, za katero se zahteva prijava. Nazadnje, sodba, zoper katero je vložena pritožba, ni bila pravilno obrazložena, ker Splošno sodišče ni navedlo razlogov, ki se nanašajo na stopnjo pozornosti upoštevene javnosti v zvezi z zadevnim posebnim blagom.

⁽¹⁾ UL L 78, str. 1.